

Sunh Cang naeuz: “Danghnaeuz gou rox mwngz yaek soengq ganghginz hawj gou, gaxgonq gou couh ciq ngaenz cawx aen ranz 80 bingzfueng he lo.”

Mwz Gojgoj raen ndaw ding saedcaih baij mbouj roengz ganghginz, de nod daiz buen daengqgeg, gyaq ganghginz cij ndaej cuengq roengzdaeuj, hoeng gwn ngaiz gwn caeuz cungj naengh mbouj roengz lo. Sunh Cang naeuz: “Danghnaeuz singginz gwn ndaej, gou couh vut aen daiz okbae.”

Mwz Gojgoj naeuz: “Gou caiq naemjgaeq.”

Sunh Cang naeuz: “Dawz aen gimz daengj hwnjdaeuj couh baenz.”

Mwz Gojgoj hai aen fuengz Sunh Buzvangj, naeuz: “Cuengq ndawde bae.”

Sunh Cang naeuz: “Gaeb lumj caeghaex nei, mbouj baenz.”

Mwz Gojgoj vad fwngz heuh vunz ram gimz haeujdaeuj. Gyoengqde mbouj ram, cix dwg dawz fagcik okdaeuj dag aenginz, caiq rau aen fuengz Sunh Buzvangj, dieghoengq couh ca haj goengfaen. Mwz Gojgoj naeuz: “Seizneix gou cij rox, guekcoj gizsaed mbouj gvangqlangh saek di.”

Sunh Cang naeuz: “Sim’ eiq mwngz gou lingx lo, ram ginz dauqbae.”

Mwz Gojgoj mbouj hozroengz, youh dag aen ranzninz. “Cuengq ndaej roengz, hoeng daengq baij mbouj roengz lo.”Bouxvunz dag haenx naeuz.

Mwz Gojgoj yungz lo: “Naengh gwnz mbonq danz hix ndaej ha.”

“Mboujndaej, baij haeuj fuengz couh mboujmiz giz ndwn lo.”Sunh Cang naeuz.

Mwz Gojgoj lumj dingq mbouj daengz nei, heuh vunz buen aen ginz daengz henz conghcueng. Seizhaenx Siujlingz daiq Sunh Buzvangj dauqma lo. De rumh aen gimz naeuz: “Aen ginz neix doiq dou mboujmiz maz yungh.”

Mwz Gojgoj naeuz: “Hawj lwgnyez hag.”

“Lwgnyez hag veh, mboujmiz seizgan hag yiengh wng.”

Mwz Gojgoj naeuz: “Beixnangz, lwgnyez hag mbouj hag gvaq ginz, daengzcog itdingh mbouj ityiengh.”

Siujlingz naeuz: “Couh lau baij youq gizneix mboujmiz maz yungh.”

“Ndaej hoengq gou daeuj son de.”Mwz Gojgoj rumh aen naj Sunh Buzvangj, “mwngz siengj caeuj

Gouqmingh

救命

□Dunghsih sij Mungz Sugij hoiz

□东西 著 蒙树起 译

孙畅说:“买房的时候,我不知道你要送我钢琴,否则我就按揭一套80平米的。”

麦可可打量客厅,实在找不出钢琴那么大地盘。民工说:“老板,我们的手都麻了。”麦可可抽出凳子,把餐桌顶到墙上,总算腾出一块空地。钢琴擦着餐桌落下,把摆凳子的地方全占了。孙畅说:“如果琴声能当餐,我就把餐桌扔出去。”

麦可可说:“让我再想想办法。”

孙畅说:“除非把琴竖起来。”

麦可可推开孙不网的卧室,说:“可以摆在这里面。”

孙畅说:“屁股那么大块空间,别浪费力气了。”

麦可可招手,示意民工把琴抬进来。民工没抬,而是拿了一把卷尺,先量钢琴,再量孙不网卧室的空地。横量竖量,空地就差那么五公分。麦可可说:“现在我才明白,祖国其实一点儿也不辽阔。”

孙畅说:“心意我领了,把琴抬走吧。”

麦可可不甘心,推开主卧室,叫民工用卷尺量窗下的空间。民工蹲下,量了长又量了宽,说:“琴能摆下,但不能摆凳子。”

麦可可惊喜地:“可以坐在床上弹。”

“乱弹琴。摆那儿,会阻碍交通。”孙畅制止。

麦可可只当没听见,和四个民工一道把琴抬进来摆在窗下。琴刚落地,小玲就领着孙不网回来了。她拍着琴面说:“问题是这个东西对我们没用。”

麦可可说:“它能陶冶下一代的操。”

小玲说:“下一代已经学画画了,没时间再学这个。”

麦可可说:“嫂子,请你一定相信,学过或没学过琴的人,将来的素质绝对不一样。”

小玲说:“就怕这琴只是个摆设。”

“抽空我来教他。”麦可可弯下腰,拍着孙不网的脸蛋,“你愿意跟阿姨学琴吗?”

孙不网摇头。小玲挥手叫民工把琴抬走。民工不响应。小玲抓起琴的一头,想抬起来,但抬不动,便扭头向孙畅求助。孙畅搓搓手,走过来一推。琴向房门滑去。麦可可说:“本来我是想用钱来报答孙老师的,但是我怕你们笑我俗气,才想出这么个高雅的。这是我的一点儿心意,如果你们不收,那就是逼我送钱。”孙畅把琴停住。小玲说:“妹子,我不是这个意思。这么贵的物品,我是怕它怀才不遇。”

“现在用不上,你敢保证将来用不上吗? 有的东西即使没用,它也必须摆着。我这辈子从来不欠别人的,这次也不想欠。如果连感谢都没人领,那我还有什么资格活着……”麦可可说得眼泪“叭叭”。

小玲把琴推回来,说:“妹子,这琴我们收下啦。”

4

一天,孙畅正在教室里讲《拿来主义》,因为他把“网游”和当年外国人送来的鸦片进行了类比,学生们个个听得腰板挺直。忽然,有两个学生把头扭开。孙畅以为自己讲得不够精彩,于是来了一句惊人的:“要救将来之中国,必先禁现在之网游。”如此雷人的语,也没把那两颗脑袋扳回来,反而让更多的脑袋扭了过去。

孙畅没有跟风,也不呵斥,而是保持了一位优秀教师的冷静。他想继续用口才校正学生们逃跑的脑袋,但一时半会儿还想不出具有磁铁效应的句子,正在琢磨之际,有一学生喊:“老师快跑,你女朋友找上门来啦。”

教室里不是一般的喧哗。孙畅再也装不成优秀,扭过头去,看见麦可可站在门口,其惊讶程度绝不亚于学生。他说:“你……怎么来了?”

麦可可一字一句:“姓、郑、的、跑、了。”

“啊! 你们结婚的红包我都准备了,他不收彩礼啦?”

“骗子,”麦可可咬牙切齿,“你也是个骗子。”

孙畅四十来岁,活得也有些年头了,可他还是第一次听到有人咬着这两个字骂他,实在是不服气。他说:“还不如骂我流氓更好听些。”

“没那么便宜,骗子就是骗子。”

“我到底是骗了你的钱或是骗了你的色?”

“你骗我不死!”

孙畅张开的嘴巴像卡了个乒乓球,久久没有合拢。他万万没想到茫茫骗海还有这么一个新骗种。麦可可说:“本来我一心求死,可你偏要花巧语,说什么保证他能给我婚姻。现在好了,婚姻跑外太空去了。”

(四)

mehnax hag ginz lwi?”

Sunh Buzvangj ngauzngauz gyaeuj. Siujlingz heuh gij vunz ram ginz haeujdaeuj haenx caiq ram okbae, gyoengqde mbouj doengghanh. Siujlingz yax gak ginz he, hix daix mbouj hwnjdaeuj, Sunh Cang gvaqdaeuj baez cengj, aen ginz couh cengj daengz bakdou. Mwz Gojgoj naeuz: “Yienzbonj gou siengi oet cienz hawj Sunh lauxsae bauqdap de, lau sou riu gou sugheiq lai, cij siengj daengz soengq ganghginz. Neix dwg sim’ eiq gou, danghnaeuz sou mbouj aeu, dwg bik gou soengq ngaenz lo.”Sunh lauxsae mbouj cengj lo. Siujlingz naeuz: “Nuengx ha, gou mbouj dwg baenzneix naemj, gou dwg lau dou mbouj rox yungh.”

“Seizneix mbouj rox yungh, baij ndwi gonq, baezlaeng rox yungh caiq yungh. Ciuh vunz gou soqlaiz mbouj yiemq bouxwnq, baezneix hix mbouj siengj yiemq. Danghnaeuz lienz docih cungj mbouj baenz, gou hix mbouj lix lo……”Raemxda Mwz Gojgoj laebyoegbyoeg.

Siujlingz cengj aen ginz doxdauq, naeuz: “Nuengx ha, aen ginz neix dou sou roengzdaeuj lo.”

4

Ngoenz he, Sunh Cang cingq youq ndaw gyausiz gangj 《Nazlaizcujyi》, aenvih de dawz “muengxyouz” beijguh iennaex mwhhaenx vunz guekrog soengq daeuj haenx, gyoengq hagseng dingq ndaej mizyinx raixcaix. Sawqmwh, miz song boux hagseng ngeux gyaeuj gvaqbae. Sunh Cang laihnaeuz swheij gangj mbouj sengdoengh, de youh gangj: “Yaek gouq daengzcog Cungguck, couh bietdingh gimq muengxyouz cij baenz.”Coenz vah saenq deih neix song ndaek gyaeuj haenx hix mbouj cienq gvaqdaeuj, dauqfanj haujlai aen gyaeuj hix cienq gvaqbae lo.

Sunh Cang cingq naemjgaeq baenzlawz cij hawj gyoengq hagseng ngeux gyaeuj gvaqdaeuj, miz boux hagseng he hemq: “Sunh lauxsae buet vaiqdi, mehyoux mwngz daeuj ra mwngz lo.”

Ndaw gyausiz nauhyied raixcaix. Sunh Cang ngeux gyaeuj raen Mwz Gojgoj ndwn youq bakdou, bakgoep lo: “Mwngz……guhmaz daeuj la?”

Mwz Gojgoj baenz cih baenz cih gangj: “Ndaek, Cwng, ndoj, deuz, lo.”

“A! Ngaenz hoengzbau sou gietvaen haenx gou cungj bwh ndei lo, de mbouj sou ngaenzhoengz la?”

“Bouxyaeuh,”Mwz Gojgoj rongx naeuz: “Mwngz hix dwg bouxyaeuh.”

Sunh Cang seiqcib lai bi, baez nduj deng vunz ndaq baenz bouxyaeuh, gig mbouj fugheiq. De naeuz: “Mwngz heuh gou vunzlanh lij ndei dingq gvaq.”

“Hw, bouxyaeuh couh dwg bouxyaeuh.”

“Gou dauqdaej dwg yaeuh cienz mwngz roxnaeuz yaeuh ndang mwngz?”

“Mwngz yaeuh gou mbouj dai.”

Sunh Cang aj bak gvangqlangh dwk haep mbouj roengz. De siengj mbouj daengz lij ndaej yaeuh vunz mbouj dai. Mwz Gojgoj naeuz: “Yienzbonj gou siengj dai, mwngz yaeuh gou de yaek caeuj gou gietvaen, seizneix de ndoj daengz seiqlengq bae lo.”